

[Boligministeren]

organiserede marked på det uorganiseredes bekostning.

Vi skal gøre, hvad vi kan, for at svare på de spørgsmål, der måtte blive stillet under udvalgsarbejdet. Der blev efterlyst nogle konkrete skøn og nogle konkrete tal. Sådanne tal er det meget svært at lave på et rimeligt grundlag, men det er retningen og tendensen, der er det afgørende.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

38) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om ejerlejligheder.

(Lovforslag nr. L 4. Fremsat 6/11 79).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Kaj Poulsen (S):

Dette forslag til lov om ændring af lov om ejerlejligheder vil medføre en helbredelse af en gammel skade, som opstod den 25. februar 1976 med vedtagelse af det såkaldte minibiligforlig. Socialdemokratiet medvirkede på daværende tidspunkt til denne lovs gennemførelse, alene af den grund at vi ønskede at friholde det almennyttige byggeri for udstykning i ejerlejligheder og for at stoppe tankerne i det daværende forslag om, at den ældre udlejningsmasse uden nogen som helst betingelse skulle kunne udstykkes i ejerlejligheder.

Dette lykkedes for os i 1976.

Ved førstebehandlingen af det oprindelige forslag i 1976 gav mit partis ordfører, fru Winnie Møller, udtryk for bange anelser med

hensyn til uheldig spekulation og fupmoderniseringer på ejerboligområdet. Disse bange anelser er til fulde blevet bekræftet for socialdemokratiet, og derfor kan vi støtte det forslag, som er til behandling her i dag. Spekulationen i ældre og gamle ejendomme har vist, at ejerlejligheder sælges til priser, der ligger betydeligt over, hvad nybyggeri i etageejendomme koster, og det endda i ejendomme, som man i begyndelsen af perioden, hvori denne lov virkede, kunne betegne som sminkede lig.

En anden grund til glæde vedrørende dette forslag er, at vi for fremtiden kan sikre det resterende antal udlejningsboliger for de mennesker, der af økonomisk eller anden årsag må bo i den ældre del af boligmassen.

Ligeledes vil der med en aktiv byfornyelsesindsats være behov for erstatningslejligheder, som nødvendigvis må være til rådighed, når startskuddet lyder for igangsætningen af by- og boligforbedringsindsatsen. En videreførelse af den nuværende ejerlejlighedslov vil betyde, at den byfornyelsesindsats, som vi skal have i gang, vil blive væsentligt dyrere og vil kunne lægge mange hindringer i vejen på grund af de specielle ejerforhold i sådanne ejendomme, som er udstykket i ejerlejligheder.

I forslaget § 3 er der tilsyneladende med udgangen af februar sat en effektiv stopper for, at ejendomme udstykkes, ud over dem, som allerede er opdelt, men ikke solgt, og dem, som der inden den 5. november 1979 er taget skridt til udstykning af. Dette er tilfredsstillende for socialdemokratiet. Socialdemokratiet kan med begejstring tilslutte sig dette forslag, som vil være til gavn for de mange og til skade for de få, de få, som på så uhyggelig vis har spekuleret i andre menneskers behov for at have en bolig.

Socialdemokratiet kan tilslutte sig forslaget, og vi vil gøre vort til, at vi kan få en hurtig behandling i udvalget.

Svend Erik Hovmand (V):

Venstre er klart imod dette lovforslag. Vi vil ved først givne lejlighed tage initiativ til at ophæve loven igen, hvis den skulle blive vedtaget.

Når vi er så stærke modstandere, skyldes det for det første, at vi mener, det er værdifuldt både for den enkelte og for samfundet,